

Wallis 2008

Termín: 1.-10.8. 2008

Účastníci:

Hanka, Dan, Urbik

Doprava:

-
1. etapa - Praha, Ferpècle – cca 1020 km, čas jízdy kolem 9,5 hod + pauza na spánek
 2. etapa – Ferpècle – Courmayer – cca 130 km
 3. etapa (odpočinková) – Courmayer – Turín – Bourg-St-Pierre – cca 300 km
 4. etapa - Bourg-St-Pierre – Praha – cca 1040 km, čas jízdy - 9 hod

Sobota 2.8.

Po nočním přejezdu z Prahy vyrážíme kolem poledne z Ferpècle (cca 1850 m.n.m.) na Cabane Dent Blance (3507 m.n.m.). Na začátek nás čeká cca 1700

výškových metrů pěkného stoupání. Limitem je pro nás nutnost být na chatě před večeří a večeře se

podává v 18:30. Cesta jde chvíli po silnici, pak

krátce skrz lesík a následně pokračuje doleva do prudší

stráně směrem na chatu Bricola. U chaty je možnost

doplnění

vody.

Od chaty

vede polní

cesta, která

končí u

ledovcových morén. Přes ohlazené skalky a morény se jde

podle tyčového značení a mužiků. V poslední části se moréna

zvedá a po delším skalnatém úseku plném velkých kamenů

přechází v ledovec. Chatu vidíte až když jste zhruba v jedné

třetině ledovce. Za ledovcem už jen krátký výšvih a stojíme na

terase. Podle průvodce je to 5-6 hodin, my to s lehkým batohem

dáváme cca za 4,5.

Ubytování s polopenzí stojí 57 CHF na osobu. Večeře má čtyři

chody – polévku, salát, hlavní jídlo a desert. První noc je na

chatě opravdu hodně lidí a tak spíme v malém „penálu“. Zítra

máme aklimatizační den a tak natahujeme budíka až na osmou

ráno.

1 - Cestou na chatu pod Dent Blanche

ledovcových morén. Přes ohlazené skalky a morény se jde podle tyčového značení a mužiků. V poslední části se moréna zvedá a po delším skalnatém úseku plném velkých kamenů přechází v ledovec. Chatu vidíte až když jste zhruba v jedné třetině ledovce. Za ledovcem už jen krátký výšvih a stojíme na terase. Podle průvodce je to 5-6 hodin, my to s lehkým batohem dáváme cca za 4,5.

Ubytování s polopenzí stojí 57 CHF na osobu. Večeře má čtyři chody – polévku, salát, hlavní jídlo a desert. První noc je na chatě opravdu hodně lidí a tak spíme v malém „penálu“. Zítra máme aklimatizační den a tak natahujeme budíka až na osmou ráno.

Neděle 3.8.

V neděli je nádherné počasí a po snídani vyrážíme zkusit nástup pod Dent Blanche. Cesta začíná přes skalky nad chatou, my to dáváme zprava hned nad záchody. Orientace za světla není problém, ale půl čtvrté ráno to může být jiný oříšek. Skály tvoří jeden hřebínek a cesta vede po něm přímo nahoru.

Další úsek je po příkrém firnu a po chvíli jste na ledovci s výhledem na Monte Rosu, Matterhorn, Dent d'Hérens apod. Protože je to náš aklimatizační den tak si dáváme pauzu a kocháme se výhledy.

Po odpočinku stoupáme po ledovci doleva na další skalnaté žebro. Na něm chvíli trénujeme jištění,

2 - Dan a Urbik při tréninku

Skalky nad chatou se dolů lezou výrazně hůř než nahoru. Na terase si dáváme pivo a vychutnáváme výhledy. Po dobré večeři jdeme brzo spát, neboť v pondělí ráno vstáváme ve 3:30.

Pondělí 4.8. – Dent Blanche - 4357 m.n.m., obtížnost AD

Budíček, snídaneň, nasadit čelovky a vzhůru na kopec. Od chaty vyrážíme něco po čtvrté ráno, cesta v prvním úseku nad chatou se hledá trochu hůř, ale je to menší problém než jsem čekal. Po překonání pasáží popisovaných včera stojíme po cca 1,5 hod na začátku J hřebene Dent Blanche. Navlékáme sedáky a začínáme stoupat. Na hřebeni je několik věží, které se musí obházet buď zprava nebo zleva. První z nich je Grand Gendarme, obchází se zleva západní stěnou. V různých částech stěny a hřebenu jsou tu a tam zatlučené ocelové kolíky s oky pro jištění, nicméně cestou nahoru je příliš nevyužíváme. V jednu chvíli jistíme traverz a cvakáme si do jištění expresku. Lezecké úseky dáváme bez jištění, nejsou příliš složité a skála je suchá, což nám to umožňuje postupovat rychleji. Po obejití věží a pár exponovaných hřebínkách jsme na závěrečném sněhovém hřebenu před vrcholem. Šlo to celkem dobře, ale musím dodat, že bylo málo sněhu, sníh byl tvrdý a skála suchá. Umím si představit, že za jiných povětrnostních podmínek to může být velký oříšek. Celou cestu bohužel hodně fouká a je zima, poryvy

3 - Hanka při tréninku

zakládání materiálu a lezení v tvrdých pohorkách. Po skotačení na skále jdeme výš na Wandfluelücke 3907 m.n.m, kde obědváme. Po obědě se jde Dan s Hankou podívat ještě cca 15 minut směrem na jižní hřeben Dent Blanche. Cestu na J hřeben máme nastudovanou a vracíme se volným tempem dolů na chatu.

4 - Grand Gendarme na J hřebeni Dent Blanche

větru na exponovaném hřebeni opravdu nejsou nic moc. Na vrcholu jsem po cca 4,5 hodinách od chaty, což je docela dobrý čas, nicméně na horách platí, že kopec se počítá až když se člověk dostane zpátky dolů a to je fáze, kterou jsem alespoň já tady trochu podcenil. Na vrcholu se moc nezdržíme, dáme pár fotek a i když Dan vytáhne vrcholové pivo, tak sice oceníme jeho úsilí, ale kvůli zimě ho zase necháme plechovku zabalit do batohu a zahajujeme sestup.

Sestup se ukazuje jako celkem náročný kousek. Sice slaňujeme co se dá, nicméně v trojici nám to moc rychle nejde. V jednu chvíli slaníme níže než bychom měli a pak složitě traverzujeme zpět ze stěny na hřeben. Celý sestup nám trval kolem šesti hodin, což jsem opravdu nečekal. Na chatě dáváme teplou

6 - Dan při přípravě slanění

5 - oblézání věží na J hřebeni

svačinu a odcházíme k autu do údolí. Sestup nám trvá kolem 3,5 hod, ale poslední část je pro mě opravdu nekonečná.

Večer spíme v kempu v Evolene za 25 CHF (auto+stan+tři osoby), teplá sprcha opravdu bodne a slivovice o party Moraváků a Čechů, kterou jsme potkali už v neděli na chatě, také.

7 - Naše vrcholová foto

Úterý 5.8.

Odpočinkový den, po návštěvě místního supermarketu si dáváme vydatnou snídani. Po snídani balíme a třídíme materiál, přebalujeme lana apod. Před obědem vyrážíme směrem na Chamomix. V Chamomix si dáváme přestávku a po procházce centrem odjíždíme do Courmayeru. I když Hanka přemítá, zda by z tréninkových důvodů neměla jít na chatu 2100 výškových metrů pěšky, já mám celkem jasno a Dan asi také. Chata je téměř na stanici lanovky a parkoviště je 100m od spodní stanice. V 16:30 chytáme poslední lanovku za 30 EUR na chatu Torino. Z horní stanice lanovky vede na chatu dlouhé strmé kryté schodiště.

Na chatě je opravdu hodně lidí, stojíme frontu na registraci a protože jsme zapomněli zavolat tak dostáváme od správcové ještě kartáč, že příště už bychom bez rezervace nemuseli uspět. Nocleh s večerí je za 31,50 EUR.

Večeře je opravdu bohatá, neberu si ani pečivo neboť bych to nebyl schopen všechno sníst.

Před a po večerí si prohlížíme náš zítřejší cíl – Dent du Geant (4013 m.n.m.). V západu slunce vypadá úžasně. V naší noclehárně je skoro plno a pokud všichni vyráží stejným směrem tak to bude zítra mazec.

8 - Přebalování materiálu

Středa 6.8. – Dent du Geant – 4013 m.n.m., obtížnost AD

9 - Dent du Geant

Budíček ve 2:45 mi náladu příliš nezlepšil a Hančin budík na telefonu úspěšně probudil polovinu místnosti, kromě Hanky samotné. Snídáme narychlo v sušárně bot a před půl čtvrtou vyrážíme. Na ledovci před sebou už vidíme pár čelovek a to nám usnadňuje orientaci. Ledovec začíná těsně pod Dent du Geant stoupat a přechází ve sněhový kuloár. Tím vystoupíme na plácek, kde se nasazují sedáky a někteří i mačky a po stěně vpravo se začíná vinout cestička nahoru. Na začátku je vidět, že čelovky před námi jdou zhruba stejnou cestou, nicméně po chvíli už se začínají světýlka toulat po stěně a nám to moc nepomáhá. Stěna je plná volného kamení a namrzlých zbytků sněhu, prudká je také docela dost. Po chvíli nasazujeme mačky a hledáme naši cestu nahoru. Po problematickém hledání správné cesty docházíme s cca půlhodinovým zpožděním na Salle a Manger (podle průvodce 2.5 hod).

Dáváme si pauzu a občerstvení. Dan si bere lezečky, já to vzhledem k počasí přehodnocuji a zkusím to v botech a Hanka také.

Jistím Dana první délku a za ním mizí ve stěně i Hanka. Já lezu jako poslední. Hanka ještě volá, že se mám vrátit pro lezečky a tak se přezouvám a její lezečky беру do batohu. Dan a já jsme navázáni na koncích lana a Hanka je uprostřed. Už po prvních dvou délkách je vidět, že v trojici jsme pomalí a ostatní družstva s průvodci se tlačí přes nás. Je také zřejmé, že nějaké čekání a ohleduplnost na skále prakticky neexistuje. V dálce to vypadá, že se bude kazit počasí a na chování skupin lezců to má velmi neblahý vliv. Nazval bych to lezení hlava nehlava, často řešíme zamotaná lana s někým, kdo leze přes nás apod.

Cesta má na klíčových standech kruhy nebo borháky, nicméně průběžné jištění si dává každý sám.

Na v polovině Burgenerových ploten už Danovi doporučím zapomenout na čisté lezení a brát to nahoru co nejrychleji, při pohledu na mrak už na estetiku a čistotu opravdu není čas. Problémem jsou prostoje

10 - Burgenerovy plotny

v různých zúženích apod., tzn. když se dostaneme těsně pod první vrchol tak nám tam začíná fronta na slanění na druhé straně mezi vrcholy. Už solidně chumelí a fouká a šťandování ve čtyřech tisících na sněhu v lezečkách není zrovna pozitivní zážitek (ale je silný). Hanka si nestihla lezečky přezout a snad jí je alespoň na chodidla teplo.

Když na nás přijde řada na slanění házíme naše dvojčata do mlhy s tím, že podle průvodce to má být šest délek po 30 m nebo tři délky po 60 m. Jedu dolů a koukám po šťandech, jejich umístění není pravidelné ani zdaleka a kvalita se také celkem liší. Do některých starých skob bych si nepověsil ani pytlík se svačinou. Během slanění se nám jednou zasekne lano při stahování, ale parta slaňující po nás nám ho uvolní. Nakonec to dáváme na pět délek.

Pod skálou bereme zbytek odložených věcí a sestupujeme na ledovec. Sestup je zase nevšedním zážitkem, kameny se sypou, sníh v kuloáru je pořádně měkký a tak jsem rád, když stojíme dole na ledovci. Poslední lanovku už nestihneme, na chatě jsme po půl šesté a spíme tedy ještě jednu noc na Torinu. Dáváme si litr vína na oslavu naší „zubařské“ kvalifikace (jeden zub nám ještě chybí – Dent d'Hérens, ale ten zase až příště).

Čtvrtek 7.8.

11 - Cestou na zub

Další odpočinkový den. Ráno z chaty lanovkou do Courmayeru, snídaně v kavárně, kontrola počasí na Internetu. Počasí nevypadá nic moc a tak se rozhodujeme pro KPČ výlet s tím, že se večer uvidí. Den trávíme v Turíně a večer se vracíme do Švýcarska do Bourg-St-Pierre, výchozího bodu pro náš poslední cíl Grand Combin.

Večer ještě okusíme místní speciality dušené smrž, sušené šunky a špek a samozřejmě – fondue – tentokrát

s rajčaty a podávané s vařeným bramborem. Lehké bílé víno nám večerí vhodně doplnilo.

Pátek 8.8.

12 - Po slanění z vrcholu

Počasí se během dopoledne vylepšuje, předpověď vypadá dobře a tak se před polednem posouváme autem ještě cca 2 km a 200 výškových metrů směrem do údolí, kudy se nastupuje na cabane Valsorey (3037 m.n.m.)

Přístup k chatě je celkem pohodový, cesta jde přes louky údolím až k polorozbořenému statku. Tam se cesta dělí doleva – serpentiny po svahu a doprava – část cesty po žebřících. Obě cesty se spojují ve výšce cca 2300 m.n.m.

Po spojení pokračuje cesta nenáročným terénem pod závěrečný krpál pod chatou - cca 30-40 minut od chaty. Na chatu jsme došli asi za 4,5 hodiny.

Ubytování za 52 CHF s polopenzí, výborná večeře a nezbytný drink po večeři. Večer vypadá počasí hodně špatně, chata je v mracích, venku zima a vlhko a chatou „lomcuje“ poryvy větru.

Sobota 9.8. – skoro Grand Combin - 4314 m.n.m, obtížnost AD

Budíček je ve 2:45, po snídani vyrážíme, je něco před půl čtvrtou. Před chatou není vidět ani na krok, jsme v mraku, vše je namrzlé a samozřejmě je tma. Za chatou se jde po kamení a cestou se traverzuje konec ledovce Meitin. Hledání cesty není jednoduché a nebýt vyšlapaných částí po ledovci, asi by nemělo cenu lézt dnes nahoru. Za ledovcem se valíme nahoru takovým kamenolomem – hřebínek, kde se vše sype, stabilita a hmotnost kamenů rozhodně nemají přímou úměru.

Za svítání jsme nad mrakem, cesta je stále namrzlá a sype se to. V postupovém bodu nad sedlem Meitin máme oproti průvodci lehké zpoždění. Pro cestu nahoru volíme západní hřeben. Kolem výšky 3700 m.n.m. navrhuji návrat, protože celý hřeben je namrzlý a živě si představuji, jak dlouho nám to bude trvat dolu. Po krátké poradě ostatní souhlasí a začínáme sestupovat. Dolu nám takový krátký traverz přes ledovec zabral 45 minut a je jasné, že sestup byl asi správné rozhodnutí. Z hřebínku

13 - Ideální počasí na nástup na Grand Combin

(kamenolomu) sledujeme padající volné kameny po vedlejším ledovci. Je otázka, jak to tam vypadá odpoledne, když sníh povolí.

Při sestupu a kochání se pohledem na Mont Blanc ještě Hanka stačí zakopnout a zlomit a vykloubit si prsteníček. Improvizovaná dlaha z kartáčku na zuby má velmi dobrý tvar a snad pomáhá. Hanka si dá dva brufeny a pokračujeme směrem na chatu. Na chatě

lehce přebalíme a pokračujeme do údolí.

U auta jsme kolem půl druhé odpoledne a po druhé vyrážíme domů, do postele, na chirurgii apod.

16 - Zahajujeme sestup

14 - Bylo opravdu trochu namrzlo

15 - Víceúčelová dlaha

Závěrem

Výborný týden, počasí nám přálo, třetí vrchol se nezdařil, ale on nám neuteče.

Materiál

dvě lana 50m – půlky

dále každý: dva šrouby do ledu (nakonec nebyly třeba)

tři karabiny HMS

kýbl

smyce

sedák

helma !!!!

mačky

krátký a dlouhý cepín (nahoru jsme podle podmínek brali jen dlouhý)

termoska

lezečky na Geant

dohromady: sada friendů – velikost 1,2,3,1,2

šest expresek

sada vklíněnců

š'ouradlo na vklíněnce (opravdu se hodilo)

dvě skoby měkké univerzál (pro případ rychlého ústupu)

Poučení pro příště – velkou termosku - 0,75 l je málo, nahoře je opravdu žízeň a ledová voda se pít nedá.

Chaty

Cabane Valsorey (3030m.n.m) CAS

Tel +41 27 787 1122

Rifugio Torino (3371m.n.m) CAI

Tel: +39 165844034

Cabane del la Dent Blanche (3.507m.n.m.) CAS

Tel +41 27 283 10 85

Chaty je opravdu dobré rezervovat předem, protože i velké chaty – Torino 170 míst – mají kapacitní omezení.

